

Woorden
aan de
horizon

Woorden
aan de
horizon

Richard Fritz

Coverontwerp:RichardFritz

ISBN:

© Richard Fritz

Poëzie

Schilderen
met
Woorden
aan de horizon

Oude meesters
Ik zie wolken gaan
Als op oude schilderijen
Donkergrijs grauw
Zoals oude meesters
Ze optekenden
Om met verf te ontroeren
Met krachtige penseelstreken
Klodderden zij stillevens
Alsof de werkelijkheid ons inhaalt
Meesters uit het verleden
Maken ons nederig
Door kleuren uit hun arme bestaan
Ik waardeer meesterlijke halen
Op het doek
Dat stilleven baarde

Ik zie altijd gelijken
Ook al zien gelijken
Mij niet

Veeg met houtskool
Het profiel van jouw gelaat
Op okerzacht papier
Er ontstaat weemoed
Vegen van vlekken
Waardoor jij ontwaakt

Heerlijk die rust
Waaraan ik hang
Om mezelf
Te zijn

Schilderen met woorden
Elke letter is een klodder verf
Als ik letters smeer
Op een wit vel papier
Schilder ik verbeelding
Van waaruit de lezers
Beelden vormen
Van hun bestaan
Stillezens van levensmomenten
Waarlangs wij zwoegen
Aan de horizon
Van elke zin
Schijnt de zon
Die door de tekst heen
Het geheel verlicht
Naar dromen verlangen
Van waaruit wij
Zijn ontstaan

Aan de horizon
Van elke zin
Schuilt
De waarheid

Ik schets de zinnen
Als oude meesters
Waar in de horizon
In letters verdwijnt

Oude meesters
Met gouden penselen
Veegden kleuren op het doek
Die eeuwen doen gapen
Alsof de ochtendzon
De verf doet drogen

De Nachtwacht waakt
In het Rembrandthuis
Zoals Johannes Vermeer
Melk laat stromen
In het donkere bestaan
Zonnebloemen lichten op
In Van Goghs licht
Mondriaan bekijkt het abstract
Gaudi instinct mijn
Mijn organisch vermogen
Karel Appel kleurt lichamen rood
Cobra-achtig twijfelen
Van welke kleuren
Op het levenspalet

Verzuchten
En
Verzachten
Verschoont
Het
Geweten

Schimmen op een muur
Van kleurige bloemen
Waar blauw uitdagend buigt
Voor de gele kleur
Zwart is de basis
Om bij wit te eindigen
Tot aan de dood

Nee
Ik verzin geen kleurloos
Bestaan
Buig gebogen regenbogen
Rond de Aarde
Water verkleurt door zonnestrallen
Kromming van licht
In de ogen van de mens
Bestaat het licht en zijn kleuren
Als de zon opkomt
Om te stralen

Het licht
Verzacht
De duisternis

Vader
Kom weder
Bevleugel me
Met jouw liefde
Waardoor ik reis
Naar het hiernamaals
Om jou te ontmoeten
Om terug te keren
Naar het gemis
Waar in ik
Verdrink

Drink
De drank
Die drentelende
Drenkelingen
Dronken draait
Dreigende druppels
Die druipend op
Droefenis drijven
Drijfnat de drang
Droog de dromen
Draag droefheid
Drankloos

Moeders
Bescherm ons
Baar vrede

Donker is het
Voelt koud
Eenzaamheid
Guur weer
Mensen schuilen
In zichzelf
Ze lopen langs
Langs me heen
Ik sta stil
Maar eenieder beweegt
Om me heen
Rakelings langs
Mijn eenzaamheid
Ik probeer te schreeuwen
Maar mijn stem
Verstomt

Is het vreemd
Dat ik waarneem
Wat jou beweegt
Dus lees en voel
Wat ik bedoel

Ik schets de werkelijkheid
Van ons bestaan
Op oud papier
Zoals schilders van weleer
Trachtten te dwepen
Met het stilleven
Van ons bestaan
Masten schilderen zeilen
Windloze rimpels verschijnen verscholen
Aan de horizon
Waterrijke halmen wuiven naar mij
Ik sta aan de oever van het bestaansrecht
Om rimpels te aanvaarden
Oude masten vormen stambomen
Uit het verleden
Pak volle wind om zeilen te vullen
Om richting te geven aan ons bestaan
De geest van een schilder bepaalt
Wat de verf
Uit de doeken doet

Schrijf geschreven letters
Die opgaan op wit papier
Lege tekst brengt volle gedachten
Om te bedenken
Wat ik
Wil Schrijven

Weet niet waar het begint
Weet niet waar het aanvangt
Geen idee waar het stopt
Zou niet weten waar dit eindigt

Schaduw duwt
Verlichting
Naar dorre grond
Om te verschijnen
In een schilderij
Waar kleuren
De ethiek bepalen
De lijst
Listig kadert
Om te schitteren
Wat in zijn
Midden is

Ik draag je
In mijn armen
Armlastige liefde
Van ons bestaan

Schone drang
Draag mijn verlangen
Ver hier vandaan
Naar een tuin in de hemel
Waar schimmen
Schamper scharrelen
Weef mij
Met spokenbrij
Waarbij mensensmoelen
Smalend smachten
Naar de onderwereld
Van het hiernamaals
Van ons bestaan

Tranen slikken
Mijn verleden weg
In elke druppel
Spiegelbeeldig aanwezig
Zoutloos pekelen
Van het verleden
Waardoor ogen wateren
Door verledenglans
Buig ik nederig
Voor mijn toekomstig bestaan
Op de maan loop ik verloren
Op de Aarde
Behoor ik te zijn
Maar gevlucht naar voorbijkomende
Schoonheid
Aan de horizon
Van ons bestaan